

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی

۲۰۲۴/۰۵/۱۲

پښتو ژباړه: رحمت آریا

د افغانستان سیاسي - تاریخي - جغرافیوي ژورنال شپږم ټوک

۳۷۹ مه پرله پسې برخه

کابل

او د افغانستان سویل - ختیځي

ایدیت:

ډاکټر لودویگ آدمک

AKADEMISCHE DRUCK- u. VERLAGSANSTALT
GRAZ – AUSTRIA

1985

* **شیخ علي:** ۵۷ - ۳۴، ۳۰ - ۶۸ ن. شیخ علي د پروان ولایت یوه علاقه داري ده چې ۹۰۸ کیلومتر مربع مساحت لري او د وگړو شمېر ئې چې بزگري پرگني دي د ۷۸۸۷ تر ۹۶۷۷ تنو پورې اټکل سوی دی. دا علاقه داري له لويديځ لوري له شیبېر، له شمال لوري له تاله و برفک، له ختيځ لوري له غوربند او له سویل لوري له سرخ پارسا سره کرښه لري. د شیخ علي علاقه داري ۲۷ کلي لري چې ۶ کلي ئې له ۵۰۰ تنو ډېر استوگن وگړي لري. لنډ مهالي مجلې دا کلي په لاندې ډول لیست کړي دي:

درواز	رابط	سنگریان	قریه بابر
Bini Sayuk wa Mohammad Yar (Benisayuk Surkh)		بيني سيوک سرخ	بيني سيوک و محمد يار «بيني سيوک سرخ»
Kotak Deh Kalan	کوټک ده کلان	Bed (Bed Deh Kalan)	بيد «بيد ده کلان»
Jerf	جرف	Dahan Nerkh -i	دهان. نرخ
Khvajaka (Awlang-i-Khwajaka Koh)	خواجه که «اولنگ خواجه کوه»	Sang Par	سنگ پر
Torgich (Torich)	تورگیچ «توریچ»	خاک غلام علي	نوي
Bad Qol (Bedel Qol)	بادقول «بيدل قول»	Sang Andab	سنگ انداب
Jaw Qol	جو قول	Pawaz	پاواز

د پاڼو شمیره: له 1 تر 9

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خپرو لولئ

Tana Bed Deh Kalan	تانه بيد ده كلان	Khum -i- Qarghana	خُم. قرغنه	Dektor	ديكتور
-----------------------	---------------------	-------------------	------------	--------	--------

شيخ علي هزاره گان:

لاندني معلومات د ډگروال ميلتند د راپور له مخي اخیستل سوي چي د تورن پيکاک د ورځنيو ياد داشتونو په گډون د داستخباراتو دډلې، د افغان سرحدی تحديد د کميسيون د معلوماتو له مخي بشپړ او راتول سوي سوي دي:

د شيخ علي سيمه

«عمومي کتنه: دې سيمي کې چې شيخ علي هزاره گان ميشت دي د هندوکش د سويل لويديځې منتهی اليه په دواړو خواوو کې چې په سيمه بيزه توگه د "کوه ورسندان" [1] په نوم يادېږي موقعيت لري. په دې توگه د شيخ علي سيمه په دريو ولايتونو کې پرته ده او د بېلابېلو ولسواليو برخي برخي جوړوي. د غرنی لری په سويل کې د غوربند سيند د دوه وو سيندونو له يو ځای کيدنې وروسته جوړېږي، يو سيند ئې د شيبړ له اوب يلونکي يا آب ريز څخه پيلېږي او د يوې درې له منځه چې "دره شيخ علي" [2] نومېږي مخ پر ختيځ بهېږي؛ بل سيند ئې له "خش" [3] او د "گردن ديوال" [4] په شمال کې د هلمند له اوب يلونکي څخه سرچينه اخلي او د "دره تورکمن" [5] له منځه تېرېږي او په "دو آب لولینگ" [6] کې چې د شيبړ له کوتل څخه تقريباً ۲۳ مایله ليرې موقعيت لري د شيخ علي له سيند سره يو ځای کېږي. د "دره تورکمن" په سويل کې د پغمان ستر، عظيم او لوړ غر ولاړ دی چې په خپله له هندوکش سره سيالي او رقابت کوي؛ د "دره تورکمن" او "دره شيخ علي" تر منځ د بابا د غره ختيځه انتها پرته ده چې ظاهراً د "کوه درواز" [7] په نوم يادېږي، خو کيدای سي دا نوم يوازي د بابا د غره د همدې انتها پای ته اطلاق سي. د "دره شيخ علي" او د "سرخاب" د سيند تر منځ چې په تنگي درې او نورو اړوندو ژورو منځرونو يا ميان کوه گانو کې ئې له يوې مخي شيخ علي هزاره وگړي ديره دي "کوه ورسندان" واقع سوی دی، په دې توگي شيخ علي وگړو نه يوازي سرخاب او اړوند منځغرونه ئې تر دوشي پورې چې په کې سيند مخ پر شمال تاوېږي، نيولي بلکه د دوی لمنه بره د غوري تر لويديځې ډډې پورې غځيدلې او همدا شان ئې د هندوکش د شمالي اړخ په اوږدو کې غځون موندلی دی او دلته د خنجان په کوچنی ولسوالي کې ټول له يوې مخي دوی ميشت دی او په اندراب کې هم د دوی لږوالی نه سته.»

«د شيخ علي سيمه کيدای سي په دريو برخو ووېشل سي. لومړی د کابل په ولايت کې چې هلته د شيخ علي د ولسوالي په نوم يادېږي او په دې کې "دره شيخ علي" او "دره تورکمن" راځي، دا دواړه درې د "پارسا" [8] له منځغري سره يو ځای راځي چې د "دو آب لولینگ" له خولي کوز موقعيت لري. بيا د "کوه جلميش" [9] په بلي خوا کې او "دهان جلميش" [10] کې

1 -Koh -i- Warsandan

2 -Dara Shaikh Ali

3 -Khash

4 -Gardan Diwal

5 -Dara Turkoman

6 -Doab -i- Loling

7 -Koh -i- Darwaz

8 -Parsa

9 -Koh -i- Jalmish

10 -Dahan -i- Jalmish

د پاڼو شمېره: له 2 تر 9

شیخ علي وگري دي. له دهان جملیش کوز تاجیکان میشت دي او په تاجیکانو پسي په "دو آب میخ زري"^[11] کې تاتاران^[12] دي. شیخ علي وگري یو ځل بیا له "دو آب میخ زر" کوز پیلپېري او تر "شتر جنگل"^[13] پورې غځېږي، "جملیش" په بامیانو کې راځي او بامیان د کابل یوه ولسوالي ده او پاتې نور ئې د افغان تورکستان د دو آب په ولسوالي کې میشت دي. دریم د غوري، دوشي، خنجان، اندراب هزاره گان دي او دا ټول د بدخشان د ولایت برخې دی.

«**خانگړتیاوي او ذاتي ليوالتیاوي**: شیخ علي وگري له سیمه ییز ملک او د طایفو «خانگو» له اربابانو پرته قومي مشران نه لري. دوی ډېر بد شهرت لري، داسې بڼکاري چې د دوی مداوم ځپل د اړتیا او ضرورت له مخې ول او شک نه سته چې دا تر ډېره د دوی اوسنی گود او ماټ او نامنظم وضعیت په دلیل دی. په همدا تېرو نېږدو وختونو کې د امیر شیر علیخان د سلطنت پر مهال شیخ علي وگرو د قره کوتل. په اوږدو کې مسافرین لوټل، دوی ان تر دې حده ورسیدل چې د تورکستان د قافلي لاره ئې تقریباً بنده کړه. دوی ان په ۱۸۸۳ز کال کې یو کاروان چور کړ؛ داسې بڼکاري چې دوی ته ډېر ژر د دې لوټ په بدل کې اغیزمنه سزا ورکړل سوې ده، د دوی په سیمې باندې سرتېري او د مالیاتو محصلین له دریو خواوو واستول سول. دوی اړ ایستل سول چې درندې جرمې ورکړي او قسماً خلع سلاح سي. داسې بڼکاري چې د دغو ظلمونو او شناعتونو ټول مسؤولیت د سرخاب د شیخ علي وگرو پر غاړه وي، او د دو آب. د تاتارانو مشر دلاور خان چې ځانته مستمري یا د مالیاتو معافیت لري په دو آب کې میشت شیخ علي هزاره گان په نظم او اطاعت کې ساتلي دي. د دوشي، خنجانو او نورو ځایونو شیخ علي وگري هم لوټ او تالا ته لېواله دي؛ کله چې په ۱۸۸۶ز کال کې مور له دغو ولسوالیو تېریدلو دا نوم هماغسې نوم وو چې مور ته مخکې شرحه سوې وو، له ټولو هزاره گانو سره چې مور مخامخ سوو دوی نه منله چې دوی دی شیخ علي وگري وي، دوی ځپل ځانونه خنجانیان بلل. پر تخت باندې د عبدالرحمن خان له جلوس وروسته شیخ علي د نورو مزاحمو او جنجالي قبیلو په څیر بشپړ اطاعت ته راټیټ او اړ ایستل سول چې مالیات ورکړي. کله چې د سرحدې تحدید ډله د دوی له سیمې تېریدله داسې بریښیدله چې دوی آرام او زیارگالي بزگران دي. هیڅ شک نه سته چې دوی د نورو هزاره گانو په شان زیارگالونکي او زحمت کش خلک دي او په مشخص ډول جنگیالي خلک نه دي. د سرخاب د سیند په اوږدو کې د دوی سیمې ته نه لاسرسی او د هندوکش په منځونو کې د دوی قوت او ټینګوالی هغه عوامل دي چې دوی ته ئې د دغو شیطاني اعمالو وړتیا وربخښلې وه. په دې وروستیو کلونو کې د اسحق خان د ۱۸۸۸ز کال د بغاوت پر مهال شیخ علي وگرو هم تر یوې کچې پاڅون وکړ. داسې بریښي چې د دواب د تاتارانو مشر دلاور خان ځان سردار اعلان کړ او د دواب له شیخ علي وگرو ئې وغوښتل چې دواب دې پرېږدي او ودې وځي. امیر عبدالرحمن خان چې د تورکستان پر لور روان وو د سرخاب د سیند لاره ئې ونیوله او دلاور خان چې بندي نیول سوې یا په خپله تسلیم سوې وو په «دشت سفید» کې اعدام سو. امیر عبدالرحمن خان د شیخ علي له وگرو سره هیڅ غرض ونه کړ ځکه دوی غلي او چوپ پاتې ول خو امیر په څرگنده وروښودله چې کله بیرته راستون سي نو له دوی سره به گوري.

فزیکی جوړښت او وسلې: شیخ علي وگري تر ډېره ډېرښه او زیارگاله نژاد دی او هماغسې چې هیله ئې کېږي ښه غرنی خلک دي. د دوی وسلې چندانې د کار نه دي یعنې دوی توپک نه لري او کیدای سي دوی د اور کولو هیڅ

¹¹ -Doab -i -Mekh zari

¹² -Tatars

¹³ -Shutar Jangal

ډول وسله ونه لري. د سرخاب شيخ علي وگړو پيكاك ته هيڅ نه منله چې دوى دې كومه وسله ولري؛ د دې دليل په دې كې وو چې پورته مو يادونه وكړه چې په ۱۸۸۳ز كال كې دوى يوه قافله لوت كړه، له دې وروسته په دوى باندې دا سزا كښيښودل سوه چې هر كور دې يو توپك او يوه توره د جزا په توگه حكومت ته وسپاري نو له دې كبله بنايي د دوى په منځ كې دې نوره كومه وسله نه وي پاتې. پيكاك د سرخاب د شيخ علي وگړو د جامو په هكله كومه كتنه نه ليكي خو د دوشي او خنجانو په هكله وايي چې دوى په ندرت سره د هزاره گانو مشخصه خولى پر سر كوي چې په لومړيو كاتو سره له تاجيكانو څخه ئې توپير په همدې خولى كېږي.

«د نورو هزاره گانو په پرتلي د افغانانو پښتنو -ژ. پر وړاندې د شيخ علي هزاره گانو احساس په عام ډول له دښمنۍ ډك دى، هيڅ يو د دوى خپل اربابان نه خوښوي. پيكاك په دې فكر كې دى چې كه روسي سرتيري پرمختگ وكړي شيخ علي وگړي به بي پرې يا بي طرفه پاتې سي ځكه د دوى په راتگ سره هم دوى د دې هيله نه لري چې د دوى په وضعيت كې دې كوم بدلون راسي.»

لوروالى او اقليم: د شيخ علي سيمه د سترو غرنيو لړيو سيمه ده چې ژورو درو سره جلا كړې او ډول ډول اقليم لري. د هندوكش په سويل كې په دره شيخ علي او نورو ځايونو كې د هزاره گانو د استوگنو سيمو لوروالى د ۷۰۰۰ او ۸۰۰۰ فيټو په لوروالي كې دى. هندوكش تر ۱۶۰۰۰ فيټو پورې لوړېږي او له پاسه تر ۱۲۰۰۰ فيټو پورې غرونه تر تقريباً نيم كاله پورې په واورو كې پټ وي. خو دلته په درو كې په خپله واوره لږ ده او نسبتاً لږ ځمكه سته چې د كرنيزو توليداتو لپاره وي د دوشي او خنجانو په گډون ځمكو كې حبوبات، وريجي، مې ماش او سابه او ميوې توليدېږي. ښه به دا وي چې د شيخ علي د سيمې د هرې برخې لنډه شرحه دې په جلا جلا توگه وركړل سي.»

سړكونه: په دريو اساسي غرنيو لړيو يعنې د پغمان په غرنۍ لړۍ كې د درواز د بابا د غره په لړۍ او د ورسندان هندوكش په لړۍ كې بي شمېره لارې تللي دي. د دغو لارو اكثرېت چې د سيمه ييزو ترافيكو له پلوه كارول كېږي يوازې ناهمواره پل لارې دي او يا د سختۍ په گاللو سره د غوايانو او خرونو د سيمه ييزو يابوگانو د تگ لپاره مناسبې لارې دي چې له غرونو سره بلد څاروي دي. په عين حال كې يو شمېر ډېرې مهمې لارې هم سته چې د شيخ علي هزاره گانو له سيمې څخه تېرېږي. له ختيځه په پيل سره د «كاوشان» د كوتل لاره ده چې په خنجانو منتهي كېږي. دا تر بدخشان او توركستان پورې زړه عمومي لاره ده. بله ئې د «چهار در» د كوتل لاره ده، چې په هندوكش كې اوسنى عمومي لاره ده. دريمه لاره هغه لاره ده چې د غوربند او دره شيخ علي له ټول منځه تېره سوي د شيبړ تر كوتل پورې تللي ده او همدا لاره باميانو ته رسيدلې ده. څلورمه لاره د سرخاب سړك دى. «

د شيبړ كوتل چې يو مخ خلاصى اوب يللونكى دى او هندوكش لويديځه انتها له كوه درواز سره نښلوي ځكه يوه ډېره مهمه لاره ده چې دا لاره ټول كال پرانيستي وي او په دې توگه د كابل او د بدخشان د ولايتونو او د توركستان تر منځ د ژمي په مياشتو كې د اتصال يوازې لاره جوړوي.»

لومړى: د شيخ علي ولسوالي

د شيخ علي ولسوالي له غوربند سره جوخت خو ورڅخه توپير لري، لاندي معلومات تقريباً ټول ئې د پيكاك له پلوه ثبت سوي دي، پيكاك د ۱۸۸۶ز كال د اكتوبر په مياشت كې له دې سيمې تېر سوي دى،

د پانو شميره: له 4 تر 9

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دليكنيزې بڼې پاڙوالي د ليكوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليكنه له راليږلو مخكې په خپل و لولئ

د شیخ علي ولسوالي زما د معلوماتو له مخي له دغو برخو جوړه سوي ده:

۱	دره شیخ علي
۲	دره تورکمن
۳	د پغمان د غرنی لری د پارسا منځغری یا میان کوه

دره شیخ علي

د شیبېر د کوتل له بیخ «پای کوتل» شیبېر [14] څخه د «تورکمن درې» تر سیند پورې چې له «قلعه دو آب» [15] لږ پورته د «ولینگ» [16] له تنگي څخه راوځي ټول واټن نېږدې ۲۱ مایله دی. د درې ارتوالی له یوه ځایه تر بل ځایه ډېر توپیر کوي. د لوی والي اوسط ئې تر «بینی سهوک» [17] پورې تقریباً ۴۰۰ یارده دی. له دې وروسته په «نوي» [18] کې دا لویوالی تر یوه لنډ واټن پورې یو نیم مایل ته رسېږي. په «گزار چمن؟» [19] کې یو ځل بیا د مایل یو ثلث ته راټیټېږي. له دې وروسته ډېر ژر په تنگي بدلېږي او تر «دو آب» لولینگ» [20] پورې همداسې دوام مومي. د درې پراخه برخه ډېره کرل سوي ده چې بې شمېره کلي لري او تر کلیو د میوو بڼونه راتاو دي. د بې شمېرو فرعي منځغرونو په خولو او کوزنیو برخو کې چې یو شمېر ئې لوی لوی هم دي ډېر بڼه کرل سوي دي.

د غنمو او وربشو تر څنگ جوار هم تر ډېره کرل کېږي. په ټوله کې له دې ځایه ارتیا توکي په ډېره اندازه تر لاسه کیدای سي او ویل سوي چې د پغمان د غرنی لری په سویل کې له «شیخ درې» [21] څخه غلزي په لوی شمېر کې راځي او د دوی مازاد محصول پیږي.

په دې درې کې نه یوازې پسونه بلکه غواګانې هم ډیرې دي. د سپرلی لپاره آسونه ډېر لږ او کم پیدا دي خو د یوې څرګندي شمېرې بارورونکي بابوګان په دې درې کې سته دي. غوايان هم تر ډېره په ترانسپورتي چارو کې کارول کېږي.

د پیکاک په خیره، په «پای کوتل» کې واروره په ندرت سره د ځمکې پر مخ له ۲ فیټو پورته پاتې کېږي، څرګنده ده چې د درې په کوزنی برخې کې واورې تر دې هم لږ دي. له دې کبله د دې درې اقلیم ان په ډېر ساړه ژمي کې هم توپیر لري.

لاندني د دې درې د خلکو شرحه وړاندې کېږي:

کورنی	موقعیت	قومي څانګه
۶۰	پای کوتل «۱۰»، دره شینګریان «۵۰»	کرم علي «شيعه گان؟»
۶۶۰	د شیخ علي بره یا پورتنی دره ۶۰۰	شيعه گان Dai Kalan

14 -Shibar Kotal (Pai Kotali-Shibar)

15 -Kala Doab

16 -Loling defile

17 -Bini Sehwak

18 -Nawi

19 -Gazar Chaman

20 -Doab- i- Loling

21 -Shaikh Dara

د پانو شمېره: له 5 تر 9

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راټولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

	Dara Sagpur	دره سگ پُر ۶۰	ملک: اسدالله	
۳۷۰		له دای کلان کوز دره شیخ علي «۳۰۰»، بید قول «۶۰»، قلعه قاضي «نوي» ۱۰»	Naiman	شیعه گان
			هماغه ملک اسدالله	
۵۶۰	Dara Taori	دره شیخ علي له نیمان کوز «۵۰۰» دره تاوري «۶۰»	Karluck or Kalluk	سنیان
			ملک: میرزا اکبر	
۳۰		دره شیخ علي له کلوک کوز	Ali Jam	
			۳/۲ شیعه گان او ۳/۱ سنیان	
۶۰	Dara Behuda	دره بیهوده	Babar	سنیان
۱۰۰		کوه خورد او قول لیچ یا لیچ: ویل کبیری چی دغه دوارو خنګ پر خنګ دري په غور بند کي دي.	Nekpai	شیعه گان
۱۸۴۰			تولتال	

« پیکاک خو نوري قومي خانګي يادوي لکه: صد مرده، هشت خواجه او دولت بیګ. خو د صد مرده خانګه په جلمیش کي میشته ده او هشت خواجه د سرخاب په اوردو کي او دولت بیګ یا «پای» [22] د بهسود هزاره گانو یوه خانګه ده. کیدای سي د یادو سویو قومي خانګو یو شمېر په شیخ علي کي میشتي وي خو د استوګني سیمي ئي په شیخ علي کي مور ته څرګندي نه دي.

« شیخ علي وګري بزګران دي خو د پام وړ په شمېر کي پسونه او غواګاني هم لري. پیکاک د دوی د دغو څارویو شمېر په لاندې ډول ورکوي:

سیمه	د پسونو رمي	غواګاني
دای کلان	۱۵۰	۱۲۰۰
نیمان	۴۰	۶۰۰
قرلق	۲۰۰	۷۰۰
علي جم	۱۰	۲۰۰
بابر	۱۰	۲۰۰
تولتال	۴۱۰	۲۹۰۰

« د هرې رمي شمېر نه دی ویل سوی خو کیدای سي د رمو اوسط له ۲۰۰ پسونو څخه به لږ نه وي. ان همدغه اوسط مور ته یوازي په دره شیخ علي پوري اړوند د ۸۲۰۰۰ ټول ټال لویه شمېره نه راکوي.»

« د درې شیخ علي وګري قسماً سنیان دي، د بېلګي په توګه د قلعه نو د قبیلې په استثناء، نور هزاره گان عادي مسلمانان دي. په پورتنی جدول کي یاد سوي سنیان ټول د درې په کوزنی برخي کي میشت دي حال دا چي د درې پورتنی برخه شیعه میسه برخه ده. له دې خبري دا اقتباس کولای سو چي کیدای سي د شیخ علي سنیان د خپلو افغان «پښتنو – ژ» گاونډیانو تر ډېر فشار لاندې راغلي وي او لا تر اوسه «د ټولو احتمالاتو په پام کي نیولو سره» د قلعه نو د هزاره گانو په شان په خپلو زرونو کي شیعه گان دي.

« د خاص شیخ علي د درې شیخ علي وګري ظاهراً ماره او شتمن خلک دي. دوی «شاید نتیجتاً» ډیر آرام او د ډیر بشه چارچاند خلک وي.»

«دره تورکمن او د پارسا منځغری:» تورکمن دره» یوه ډېره لویه دره ده چې د بابا د غره د ختیځ امتداد یعنی د «کوه درواز» او د پغمان د غرنۍ لړۍ تر منځ واقع ده. د دې درې په سر کې د «کیش»^[23] کوچنۍ دره ده؛ دا دره پینځه شپږ کوچني منځغري لري چې بهسودي هزاره گان په کې میشت دي او د بهسودو په علاقه دارۍ پوره اړه لري. پیکاک، تورکمن دره یوه ښکلي، حاصلخیزه او په ونو پوښلې دره شرحه کوي. داسې ښکاري چې د سیمې په دې برخې کې د سون توکو اصلي سرچینه همدا دره ده، او هغه لرگي چې د فرنجل د سرپو په کان کې د کاني تېرو دویلي کولو لپاره کارول کېږي له همدې ځایه اخیستل کېږي.

تورکمن دره د شیخ علي له درې سره موازي پرته نه ده، دا دره د هلمند په اوب یلونکي یا آب ریز کې له «کوتل» لکشان^[24] څخه پیل کېږي، د ۸۰ مایلو په واټن مخ پر شمال ختیځ غځېدلې؛ بیا مخه شمال ته اړوي او د لولینگ په کلي کې یا ورڅخه لږ کوز په یوه ډېر تنگ تنگي بدلېږي. له همدې تنگي هغه سیند راوځي چې له قلعه دو آب پورته د شیخ علي د درې له سیند سره چې پورته مو یادونه وکړه یو ځای کېږي.

د تورکمن درې وګړي په لومړیو کې تورکمنان ول چې له خپل هیواد څخه دلته راکډه سوي ول، دا تورکمنان اوسمهال د خپلې استوګنې په اوسنۍ سیمې کې ژوند کوي. دوی دومره له هزاره گانو سره د کورنیو وصلتونو یا ودونو له کبله ګډ سوي دي چې له سره تر پایه ټول هزاره گان سوي دي. او دا لړۍ لږ تر لږه د بابر د سلطنت او سفر له مهاله را روانه ده، په ۱۵۰۶ – ۱۵۰۷ز کال کې بابر د ژمي په فصل کې له هراته تر کابل پورې د خپل مارش په ترڅ کې د شېبر له کوتل څخه له تېریدلو وروسته تورکمن هزاره گانو باندې برید وکړ او لوټ او تالان ئې کړل. د دغو خلکو په هکله لږ معلومات زموږ په لاس کې دي، ظاهراً د دوی شمېر ډېر دی. دغه دار امیر خان وايي چې د دوی شمېر په دريو څانګو یعنی «شادي بیګ»، «منصوري» او «علي مدت/ علي مدد» کې تر ۳۰۰۰ کورنیو پورې رسېږي. د پیکاک د معلوماتو پر بنسټ د دوی شمېر ۴۰۰۰ کورنی دی او دوی څلورم طایفي دي یعنی: «بچه شادي»، «منصور»، «خضر» او «سرخ». داسې ښکاري چې اخیر الذکره شمېره یو ډېر لوړ اټکل دی او دې کې شک نه سي کیدای چې د دوی شمېر تر ۳۰۰۰ کورنیو پورې دی؛ هماغسې چې بناغلی درومند د خپلو معلوماتو له مخې وايي دوی په درواز کې استوګن دي. د همدې سرچینې پر بنسټ د پارسا هزاره گانو ۵۰۰ کورنی د پارسا په منځغري کې استوګن دي چې ګاونډۍ دره ده او په همدومره اندازه لویه ده، د پارسا دره د پغمان له غرنۍ لړۍ څخه راکوزه سوي ده او له «قلعه دو آب» څخه څو مایله کوز په «چهاردهي» کې د «غوربند» په درې کې راخلاصېږي. د «پارسا» د منځغري په هکله او د پارسا د وګړو په هکله عملاً کوم معلومات په لاس کې نه لرو. د موجوده معلوماتو پر بنسټ دا ټکی په مصوون ډول ویلای سو چې د «پارسا» د منځغري او د «تورکمن درې» د وګړو ټول شمېر ۴۰۰۰ کورنی وګڼو. معهدا دا د ویلو وړ ده چې دوی شیخ علي وګړي نه دي خو د اوسنۍ موخي لپاره ئې په دوی کې شمېرو.

په دې توګه د شیخ علي د ولسوالي د وګړو ټولټال شمېر کیدای سي شپږ ۶۰۰۰ زره تنه اټکل کړو.

²³-Kesh

²⁴-Kotal-i- Lakshan

په ۱۸۸۶ز کال کې حاکم ئې یو کندهاری افغان «پښتون-ژ» میر سلطان وو چې د کابل د ښار کوتول «نائب کوتوال»؟ هم دی. څرگنده نه ده چې د دې ولسوالي مالیات به څومره وي خو شک نه سته چې دا ولسوالي په منظم ډول له مالیاتي اړخه ارزول کېږي او له وگړو مالیات راټولېږي».

«سرکونه: د اساسي یا عمومي سړک تر څنگ چې د شیخ علي د درې له سره تر پایه غځیدلی دی او د شیبېر د کوتل له لارې تر بامیانو پورې تللی دی، گن شمېر لارې د شمال او سویل د دنگو غرنیو لړیو په منځ کې سته چې په پخواني استقامت د درو له منځه تر «سرخاب» پورې راغلي دي او له «سرخابه» تر «تورکمن درې» پورې ئې غځون موندلی دی. پیکاک په «بند» ورسندان» هندوکش»^[25] کې د شمالي لارې په هکله وايي چې دا لارې قاعدتاً ډېرې بدې او د غرنۍ لړۍ په شمالي اړخ کې ډېر سختې پل لارې دي خو تل مدام د باروونکو کچرو لپاره په هغو منځغرونو کې د تگ لپاره عملي دي چې له شیخ علي علي مخ پر سویل منتهي کېږي؛ د «کاوشان» او «چهار در»^[26] د کوتلونو سرکونه، چې مخکې مو وویل چې له شیخ علي څخه نه بلکه د غوربند له درې څخه پیل کېږي، ویل کېږي چې د لارو د تگ د سختۍ درجه ئې باید په شمال کې د سرخاب د لارو په پرتلي لوره وي. په دغو لارو کې تر ټولو ښه لاره د «زاک»^[27] د کوتل له لارې تر «دره رباط»^[28] او کښته تر «دره مرغ»^[29] پورې لارې دي خو دا هم سختې لارې دي. داسې ښکاري چې لږ تر لږه پینځه شپږ لارې د «کوه درواز» له لارې مخ پر سویل تر «تورکمن درې» او «کش» پورې تللي دي. دا لارې د هندوکش د نورو لارو په پرتلي لږ سختې دي، یو شمېر خو ئې ان د سیمه ییزو اوسیدونکو د تگ لپاره عملي دي. پیکاک وايي چې د «سگ پر»^[30] د منځغري او د «سگ پر د کوتل»^[31] له لارې تر «گلک»^[32] پورې لارې د سیمه ییزو ترافیکو لپاره تر کابل پورې اساسي لارې دي خو آیا دا چې دا لاره له «گلک» څخه پورته په درې کې او د «لشکان»^[33] د کوتل له لارې تر گردن دیوال» یا د «پغمان» په غرنۍ لړۍ کې تر کوه دامن پورې ځي که نه ځي لا روښانه نه ده.

د پیکاک د معلوماتو پر بنسټ له «قلعه دو آب» څخه تر «تنگي لولینگ»^[34] پورې د اوبن د تگ یوه ښه لاره تللي ده. د تنگي په پورتنۍ انتها دره دا لاره په دريو څانگو ویشي. د ښي لاس لاره «تورکمن درې» ته ځي؛ دا لاره یو ځل بیا په دوه وو لارو ویشل کېږي چې یوه لاره ئې د «خش»^[35] له لارې تر «کوتل عراق»^[36] پورې؛ او بله ئې د «لکشان کوتل»^[37] له لارې تر گردن دیوال پورې تللي ده. د دريو لارو په منځ کې منځنۍ لاره له «دره سرخ»^[38] څخه په پغمان کې تر «کوتن در»^[39] پورې ځي او د کین لاس لاره ځان د پارسا تر منځغري پورې رسوي.

²⁵ -Band -i- Warsandan (Hindu Kush)

²⁶ -The Kaoshan and Chahardar pass roads

²⁷ -Zak Kotal

²⁸ -Dara Robat

²⁹ -Dara Murgh

³⁰ -Sagpar glen

³¹ -Sagpar Kotal

³² -Gulak

³³ -Lakshan

³⁴ -Tangi Loling

³⁵ -Kheshe

³⁶ -Kotal Irak

³⁷ -Lakshan Kotal

³⁸ -Dara Surkh

³⁹ -Kotandar in Paghman

د پانو شمېره: له 8 تر 9

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راټولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

«ارتيا توكي: د غلاتو، وبنو، بهوسي او باغي محصولاتو ارتيا توكي د شيخ علي په درې كې تر لاسه كيداى سي او بنايي په توركمن درې كې هم تر لاسه سي. سون توكي د شيخ علي په درې كې ډېر لږ دي خو په توركمن درې كې بيا پريمانه دي. د اوبانو د څرېدلو لپاره پوونده د شيخ علي په درې كې زښته ډېره لږ ده خو ويل سوي چې د څنگ په گاونډيو درو كې بني پووندي سته.»

نور بيا * شانسي خيل: ...

يادونه: قدرمنو لوستونكو! تاسو تر دغه [لينك](#) لاندې د بناغلي آريا صاحب په آر شيف كې د لمړي توك، دويم توك، دريم توك، څلورم توك، او د پنځم توك: ټولي برخي لوستي شئ.

د پاڼو شميره: له 9 تر 9

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليكني د ليكنيزي بني پاروالي د ليكوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليكنه له راليرلو مخكي په خير و لولئ